

[Peter Larsen.]

skellige faser, tror jeg, man vil have meget svært ved at konstatere, at vi har skiftet standpunkt.

Det ærede medlem hr. Mørk var så venlig ved anden behandling at sige, at vi havde været ude for en karruseltur, men det er jo ikke rigtigt. Det fremgår af de taler, jeg på mit partis vegne har holdt ved de tre behandlinger, at der netop er en lige linje i vore bestræbelser for at skabe et forsikringssystem, hvorved befolkningen vel kan få de samme ydelser, som det fereleggende lovforslag tilsigter, men på et lidt andet økonomisk grundlag, ud fra den liberale opfattelse, som vi forsøger at knæsette og lovfæste på de områder, hvor vi har mulighed for det.

Det ærede medlem fru Else Zeuthen havde nogle kritiske bemærkninger til den tale, jeg holdt, og gav udtryk for, at venstre sammen med de konservative reelt ikke havde vist forhandlingsvilje, at vi end ikke havde vist forhandlingsvilje vedrørende bortfald af de 2 mill. kr. til speciallægeordningen. Jeg mener da ellers at erindre, at jeg for få timer siden sagde, at vi kunne stemme for det, og at vi i sidste udvalgs møde spurgte, om der ikke var mulighed for forhandling på andre områder. Jeg vil gerne sige — det skal også være et delvis svar til det ærede medlem hr. Baunsgaard — at det, der for os har været det springende punkt i hele debatten, er bibeholdelsen af fortsættelseskasserne på en sådan måde, at de blev principielt ligestillet med B-afdelingerne. Denne ligestilling er ikke nået, vi har stadig, som jeg gav udtryk for i mit første indlæg, forskelle vedrørende medicinhjælpen, vedrørende sygehustaksterne og vedrørende sygelønsordningen. Det er dette rent principielle, som er afgørende for venstre i denne sag, og alene af den grund kan vi ikke stemme for lovforslaget.

Dernæst gjorde det ærede medlem fru Else Zeuthen gældende, at oppositionen først havde forelagt sine ændringsforslag i et pressemøde, og at udvalget end ikke havde fået dem til behandling i det følgende udvalgs møde. For historiens skyld tror jeg det vil være rigtigt at nævne, at vi samme eftermiddag, vi havde givet pressen den skitse, som dækkede de hoved-

synspunkter, vi havde udarbejdet i de nogle og fyrrer ændringsforslag, gav formanden for udvalget ... (*Edel Saunte*: Det passer ikke!) ... et fuldstændigt eksemplar. Vi afleverede det til folketingssekretariatet, hvorfra det tilflød formanden, og vi kan ikke påtage os ansvaret for, hvornår udvalgsformanden tilsender de enkelte udvalgsmedlemmer eksemplarer af ændringsforslaget. Jeg har måttet sige dette, fordi det ærede medlem fru Else Zeuthen lagde det op på den måde, at vi med den optræden, vi havde udvist, skulle have demonstreret, at vi ikke havde forhandlingsvilje. Derfor må kendsgemningerne frem, og de taler deres tydelige sprog i denne sag.

Det ærede medlem fru Else Zeuthen gav udtryk for, at fortsættelseskasserne nu var tilfredse. Jeg ville i og for sig gerne vide, på hvilket tidspunkt og under hvilken form denne tilfredshed er kommet til udtryk fra fortsættelsessygekassernes side. For ikke mange dage siden har jeg personlig fået nogle henvendelser fra fortsættelsessygekasserne, der er udtryk for det modsatte, og derfor ville jeg som sagt gerne have at vide — det ærede medlem hr. Baunsgaard var også inde på det — hvori denne tilfredshed består.

Endelig til det ærede medlem hr. Baunsgaard, som fortalte om motiverne til, at han nu kunne stemme for lovforslaget, idet han gav udtryk for, at man nu var nået til det, han kaldte en principiel ligestilling: ja, det sete afhænger jo af øjnene, der ser det. Jeg kan i hvert fald ikke finde denne principielle ligestilling, tværtimod er der jo på væsentlige områder stadig en forskelsbehandling.

Og når det ærede medlem dernæst siger, at for oppositionen var det ganske enkelt spørgsmålet om et enten-eller, et alt eller intet, er det at stille det lidt for stærkt op. Oppositionen havde formuleret sine ændringsforslag ud fra sin principielle opfattelse, og jeg havde på grundlag af de udtalelser, som det ærede medlem fremsatte ved anden behandling, og på grundlag af en vis føling med kræfter inden for det radikale parti den opfattelse, at denne principielle enighed på disse væsentlige områder — altså enighed om ydelserne fra sygekassen, enighed om fortsættelseskassernes status —